

Sygn. akt IV U 964/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sąd Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 grudnia 2013r. w S.

odwołania K. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 26 października 2012 r. (Nr (...))

w sprawie K. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo K. W. do emerytury od 11 września 2012r.

Sygn. akt: IV U 964/12 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 26 października 2012r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił K. W. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że udowodniony staż pracy w warunkach szczególnych obejmuje okres zatrudnienia w (...) SA w W. od 17 stycznia 1973r. do 30 listopada 1975r. i wynosi 2 lata, 10 miesięcy i 15 dni. Nadto wskazał, że do okresu tego nie zaliczono zatrudnienia w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. od 4 stycznia 1977r. do 30 kwietnia 2000r., gdyż zakład nie potwierdził, aby ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w szczególnych warunkach.

Odwołanie od w/w decyzji złożył K. W. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że wbrew twierdzeniom byłego pracodawcy wykonywał pracę w szczególnych warunkach. Ponadto od 1999r. ze względu na chorobę zawodową (obustronny niedosłuch) nie mógł wykonywać swojej pracy (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.2).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony K. W. w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia. W dniu 28 września 2012r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 28 września 2012r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 29 lat, 3 miesiące i 1 dzień, z czego okresy składkowe wynoszą 29 lat, 2 miesiące i 3 dni, a okresy nieskładkowe 28 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony osiągnął staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 2 lata, 10 miesięcy i 15 dni z tytułu zatrudnienia w (...) SA w W. w okresie od 17 stycznia 1973r. do 30 listopada 1975r. (zaświadczenie dotyczące wykonywania pracy w szczególnych warunkach w (...) SA k.6 akt emerytalnych).

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z 26 października 2012r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 26 października 2012r. k.18 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (obecnie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w S.) w okresie od 4 stycznia 1977r. do 30 kwietnia 2000r. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadcstwo pracy z 30 kwietnia 2000r. k.7 akt emerytalnych).

Zgodnie z dokumentacją zawartą w aktach osobowych ubezpieczonego, z chwilą przyjęcia do w/w przedsiębiorstwa ubezpieczony został zatrudniony na stanowisku tokarza na wydziale obróbki skrawaniem (umowa o pracę z 31 grudnia 1976r. k.1B akt osobowych). Następnie z dniem 1 października 1978r. pracodawca powierzył ubezpieczonemu obowiązki ustawiacza maszyn do obróbki skrawaniem (pismo z 26 września 1978r. k.7B akt osobowych). Natomiast z dniem 1 sierpnia 1979r. powierzono ubezpieczonemu pracę na stanowisku ślusarza narzędziowego w ramach wydziału narzędziowni (pismo z 13 lipca 1979r. k.13B akt osobowych). Na stanowisku tym ubezpieczony zatrudniony był do 30 września 1999r. (angaze na stanowisku ślusarza narzędziowego w wydziale narzędziowni k.15, 17-20, 22, 23, 25, 27-34, 36-39 części B akt osobowych). Od 1 października 1999r. pracodawca powierzył ubezpieczonemu pracę w wydziale wsparcia nowych zadań i w wydziale tym ubezpieczony pracował do końca zatrudnienia w przedsiębiorstwie ,tj. do 30 kwietnia 2000r. (pismo z 29 września 1999r. k.73B)

Od chwili powierzenia ubezpieczonemu pracy na stanowisku ślusarza narzędziowego w wydziale narzędziowni ubezpieczony pracował na hali produkcyjnej - w wydziałach, w których odbywała się produkcja ,tj. w wydziale pras, w wydziale zgrzewalniczym, zgrzewalniczo-spawalniczym, zgrzewalniczo-materiałowym, gdzie zapewniał utrzymanie w ruchu maszyn typu prasy, zgrzewarki, spawarki, szlifierki, maszyny do obróbki i usuwał pojawiające się awarie. Ślusarze narzędziowi posiadali warsztat z narzędziami na środku hali produkcyjnej. Był to stół z szafkami na narzędzia, który za pomocą wózka widłowego był przenoszony w różne miejsca hali. Jedynie przez kilka miesięcy pracy ubezpieczonego na stanowisku ślusarza narzędziowego warsztat z narzędziami znajdował się w pomieszczeniu oddzielnym od hali produkcyjnej ścianami z blachy bez sufitu. Na hali produkcyjnej panował duży hałas generowany przez urządzenia mechaniczne i pneumatyczne, uderzenia metaliczne (zeznania świadków: E. M. k.6v, A. M. k.7, M. K. k.22v-23 – minuty od 3 do 15 nagrania, zeznania ubezpieczonego k.15v i 6-6v oraz k.23-23v – minuty od 16 do 22 nagrania).

Powyższe przedsiębiorstwo produkowało części metalowe do samochodów osobowych. Decyzją z 16 marca 1999r. Miejski Inspektor Sanitarny w S. stwierdził u ubezpieczonego chorobę zawodową w postaci niedosłuchu obustronnego odbiorczego pozostającą w związku przyczynowym z warunkami pracy w powyższym przedsiębiorstwie na stanowisku ślusarza narzędziowego (decyzja z 16 marca 1999r. o stwierdzeniu choroby zawodowej k.76B akt osobowych). Odwołanie pracodawcy do powyższej decyzji nie zostało uwzględnione (odwołanie pracodawcy od decyzji o stwierdzeniu u ubezpieczonego choroby zawodowej k.77B akt osobowych i decyzja Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego z 5 lipca 1999r. o utrzymaniu w mocy decyzji z 16 marca 1999r. k.86B akt osobowych).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność niesporna – wniosek o emeryturę k.1v akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie K. W. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych, gdyż oprócz niekwestionowanej przez organ rentowy pracy w takich warunkach w (...) SA w W., pracę w szczególnych warunkach wykonywał również na rzecz (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. - obecnie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w S.. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że podczas zatrudnienia w w/w Przedsiębiorstwie poczynając od 1 sierpnia 1979r., kiedy pracodawca powierzył ubezpieczonemu pracę na stanowisku ślusarza narzędziowego do 31 grudnia 1998r., a zatem przez przeszło 19 lat ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w warunkach szczególnych. Wprawdzie nazwa stanowiska, na którym ubezpieczony był zatrudniony ,tj. ślusarz narzędziowy, nie pozwala wprost zakwalifikować pracy ubezpieczonego do pracy w szczególnych warunkach, niemniej faktycznie wykonywane przez niego na tym stanowisku czynności polegające na bieżącym utrzymaniu maszyn produkcyjnych - ich konserwacji, usuwaniu awarii nie pozostawiają wątpliwości, że pracę tę należy zaliczyć do pracy, o której mowa w wykazie A dział XIV pozycja 25 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze ,tj. pracy polegającej na bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Przedstawione wyżej ustalenia faktyczne nie pozostawiają również wątpliwości, że konserwacja urządzeń i agregatów, którą zajmował się ubezpieczony odbywała się na oddziałach będących w ruchu, na których jako podstawowe wykonywane były prace wymienione w wykazie. Były to bowiem prace polegające na obróbce plastycznej metali m.in. przy pomocy ich walcowania, tłoczenia, szlifowania, wymienione odpowiednio w wykazie A dział III poz.45 i 78 załącznika do w/w rozporządzenia, czy też polegające na spawaniu – wykaz A dział XIV poz.12 załącznika. O tym, że ubezpieczony wykonywał pracę polegającą na bieżącym utrzymaniu i konserwacji maszyn wykorzystywanych w

procesie produkcyjnym świadczą rzeczowe i spójne zeznania świadków – współpracowników ubezpieczonego z okresu jego zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie, tj. E. M., A. M. i M. K.. Dwaj pierwsi świadkowie pracowali na takim samym stanowisku jak ubezpieczony, a trzeci świadek M. K. w rozpatrywanym okresie był dyrektorem technicznym w przedsiębiorstwie zatrudniającym ubezpieczonego. Wszyscy ci świadkowie, a także ubezpieczony zeznali, że praca ślusarza narzędziowego odbywała się przez cały czas na hali produkcyjnej, gdzie ślusarz posiadał warsztat z narzędziami, przy czym jedynie przez kilka miesięcy warsztat znajdował się w wydzielonym blachami pomieszczeniu. Powyższych ustaleń nie podważa fakt, że w piśmie z 15 października 2012r. skierowanym do organu rentowego były pracodawca ubezpieczonego wskazał, że ubezpieczony nie wykonywał prac w szczególnych warunkach (vide: pismo k.11 akt emerytalnych). Z pisma tego wynika bowiem, że informacja została udzielona na podstawie analizy akt osobowych ubezpieczonego. Tymczasem - jak wskazano - dokumenty z akt osobowych, w tym pisma o powierzeniu określonego stanowiska choć wskazują nazwę stanowiska, to nie pozwalają stwierdzić na czym w istocie polegała praca – tu ślusarza narzędziowego. Aby dokonać takich ustaleń należy przeprowadzić postępowanie dowodowe, lektura akt osobowych jest w tym zakresie niewystarczająca. Wskazać ponadto należy, że na k.77B akt osobowych ubezpieczonego znajduje się odwołanie pracodawcy ubezpieczonego od decyzji stwierdzającej u ubezpieczonego chorobę zawodową w postaci niedosłuchu odbiorczego obustronnego. W odwołaniu tym, podpisanym przez świadka M. K. jako ówczesnego zastępcę dyrektora technicznego, pracodawca polemizuje z ustaleniami Inspektora Sanitarnego, że ubezpieczony pracował w hałasie, wskazując że jedynie przez około 3 godziny dziennie pracował na hali produkcyjnej, a pozostały czas spędzał w wyizolowanym od hałasu pomieszczeniu. Tymczasem składając zeznania M. K. spontanicznie i zgodnie z zeznaniami pozostałych świadków zeznał, że ubezpieczony nie pracował poza halą produkcyjną i tylko chwilowo mógł przebywać w innych - wydzielonych pomieszczeniach (zeznania k.22v – minuty od 3 do 8 nagrania). Po okazaniu zaś w/w dokumentu wskazał, że skoro go podpisał, to stwierdza on prawdę, ale jednocześnie nie odwołał swoich wcześniejszych stwierdzeń, co w ocenie Sądu uprawnia do stwierdzenia, że ubezpieczony – tak jak od początku tego dowodził - pracował bezpośrednio na hali produkcyjnej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że K. W. przysługuje prawo do emerytury od (...), kiedy ubezpieczony ukończył 60-ty rok życia.